

Zoogdier bestaat 25 jaar!

Het tijdschrift Zoogdier beleeft zijn 25e jaargang. Een mooie aanleiding om eens terug te kijken

Stefan Vreugdenhil

De zoogdierfauna van de Lage Landen is gevarieerd en met ons tijdschrift willen wij kennis delen over het vóórkomen en het beschermen van al deze wilde zoogdieren. Dus van das tot meervleermuis en van bruinvuis tot egel. Maar ook exoten als muntjak en mogelijke nieuwkomers als de wolf. Onze eindredacteur houdt een overzicht bij van de soorten waarover in *Zoogdier* is geschreven om de diversiteit van de uitgaven te bewaken. Dit overzicht vormt een mooie bron om te bezien of alle soorten evenredig aan bod komen en of er nog soorten ontbreken.

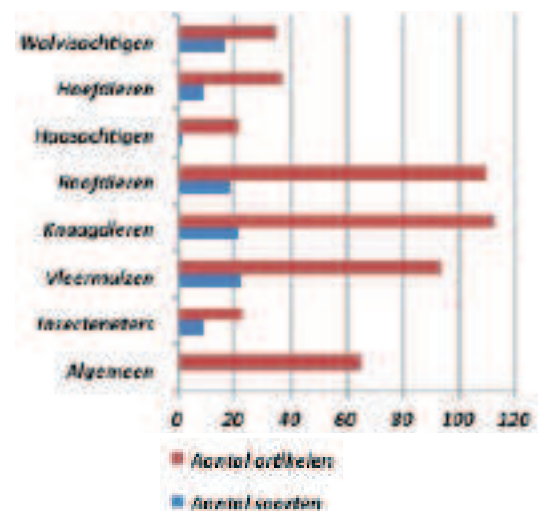
Alle soorten aan bod? Om met dat laatste te beginnen: er zijn zelfs na 25 jaar soorten die niet *afzonderlijk* aan bod zijn gekomen in ons tijdschrift. Dat geldt voor een soort als de noordse vinvis, maar ook voor dichter bij huis voorkomende soorten als wezel, hermelijn, huismuis en bosmuis. Nu worden artikelen voor *Zoogdier* geschreven door vrijwilligers en professionals die over hun eigen onderzoeken en beschermingsprojecten schrijven. En de ene soort is nu eenmaal meer in beeld dan de andere, of wordt voornamelijk als groep ('kleine marters') onderzocht. Dat sommige soorten daardoor minder aan bod komen, is dus niet verrassend. En soms kan het ook snel worden goedgemaakt. Zo stond er in nummer 3 van jaargang 24 pas het eerste artikel over

de bruine rat. Maar het tweede artikel volgde al binnen 2 nummers.

Verdeling? En komen de soorten daarnaast ook evenredig vaak aan bod? In figuur 1 is het aantal soorten en publicaties per orde weergegeven. Dit overzicht weerspiegelt waar onze vereniging traditioneel erg actief in is: knaagdieren en vleermuizen. Daarnaast verschijnen er ook steeds meer artikelen over roofdieren, waaronder de eerder genoemde terugkerende wolf maar ook over das, otter en kleine marters als groep. Groepen met weinig soorten en minder aandacht van zowel vrijwillig als professioneel onderzoek, komen ook minder aan bod in *Zoogdier*. Denk aan de hoefdieren en walvisachtigen. Wanneer het achterliggende overzicht beter wordt bekeken, kan ook de conclusie worden getrokken dat het vooral de strikter beschermde soorten zijn waarover wordt geschreven. Er is nu eenmaal meer aandacht voor vleermuizen dan voor de mol. Toch verscheen er ook over deze laatste soort dit jaar na 10 jaar weer een artikel.

En de toekomst? We gaan uiteraard voor een volgende 25 jaar! Er wordt wel eens gevraagd of *Zoogdier* nog wel gedrukt moet worden of niet beter digitaal kan worden verspreid. Maar deze behoefte leeft nog niet breed onder de leden, bleek onder meer uit

ons lezersonderzoek. Dus blijven we *Zoogdier* zeker de komende jaren nog op papier uitgeven om op die manier bij te dragen aan

Figuur 1: Aandacht voor de verschillende zoogdiersoorten in het tijdschrift

de kennisverspreiding over de wilde zoogdieren en zo aan de bescherming van deze soorten. Dus uw artikelen blijven van harte welkom waarbij ik u wil uitdagen om ook over minder voor de hand liggende soorten te schrijven!

Stefan Vreugdenhil is hoofdredacteur van *Zoogdier* en werkt bij het Bureau van de Zoogdierverseniging